

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ακολουθία

Μικροῦ παρακλητικοῦ Κανόνος

Ηχος Δ'

Θε ος Κυ ρι ος υαι ε πέ φα νεν η ψιν
εν γο ρη με γος ο ερ χο ο με γος εν
ο γο μα τι Κυ ρι ι ου

τετράκις.

Τη Θε ο το υω ει τε γως νυν προσδραμω
μεν α μαρ τω λοι υαι τα πει νοι υαι προσπε
σω μεν εν με τα νοι οι α ιραχον τες
ει βα όνος ψυ χης Δε εποι να βο η όπη
η εον εφ η μι ιν επλαγχισθει γα επει εον
α πο γυ με ε ε όα υ χο πλη η όουσταιε
ματωγ μη α πο ετρεψης εουσδουλους η ε νους

Σε γαρ ιαι μονη εγπι δα υε απη με θα.

Ου ει ω πη πεωωω ω με εν ποτε ε
 θε ο το με τας δυ να ετει ει α α ασ
 εου ου γα λει ειν οι α να δι οι ει
 μη γαρ ευ προ ετα σο πρεβε ε ευ ου
 εα τις η μας ερ ρυ υ εα α α το ει
 το εου ου των υιν δυ νων τις δε δι α
 φυ υ γα α α δεγ ε ως νυ υν ε γευθε
 ρους ουκ α πο ετω μεγ Δε σποι να ευ εου
 εους γαρ δουλους εωχεις α ει εν παγτοιωνδει
 γω ω ω ω γη.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Κανών.

‘Ωδή Α’ Ήχος πλ. Δ. Νη Γα

πε ραγι α θε ο το με εωσνη μας.

πολλοῖς εὐνε χο ο με νος πειρασμοῖς προ
γε καταφευγω σω τη φι λ αν ε πιχντων
ω Μη τέρτου λο γου και παρθε ε γε
τωρ δυ σκερων και δεινων με δι α σω σον.

·Υπεραγία Θεοτόκε...

πα ιων με τα ρα ατ του ει προσβολαι πολ
λησ α ιυ μι ασ εκ πι πλωωω εαι μουτηνψυ
χην ει ρη νευ σον κο ρη τη γα γη νη
τη του γι ου και θε ου σον πα να μω με

δο ξα πατρι και γι ω και αρι ω πηγευκαπ
δ σω τη ρατε κου ου βαγεε και θε ου δυσω
πω παρθε νε λη τρωθη ναι με των δεινων διοι γαρ
νυν προσθεν γων α να τει γω και την ψυ χην
και την δι α νοι αν.

καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰστοῦσαί τοι τὰς τῶν
 αἰώνων ἀμνάς
 Νοεῖν τὰ τοῦ θεοῦ ωμαναῖτην ψυχὴν εἰς
 πιθεῖο πῆδας ἔχει αὐτοῖς προνοιαῖς αστῖν πάρα
 γούς αὖτις ωροῦ μόνην ἔχει οὐκτορ
 ως αὐταῖς αὐτοῖς τε τῷ κέντρῳ αὐτοῖς
 Ὡδή Γ'

Υπεραγία Θεοτόκε
 Προστασία θεοτόκε εἰς μουσικήν
 Σε προστασία θεοτόκε πάραγε
 σε με υπερηφάνην διάστασιν
 σου τῷ μητρῷ πάραγε
 το στηρίγμα μόνην Λανυμνή τε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε.

Ιερεὺς ω πάραγε εὐτονούς ψυχήν αὐτοῦ

τα ραχον^δ και της α θυ μι αστην χαλην δι
 α ειε δασαι υου^δ Συ γαρ θε ο νυμφε τον
 αρ χη γον της γαζη γης^δ τον Χρι στον ε υυ
 n eas μο νη Λανυ μην τε.^δ

δο ξα Πατρι και γι ω και Α ρι ω Πνευματι.
 δ Ευερ γε την τε ιουσου εα τουτων και
 ζο οι αι τι ον^δ της ευ ερ γε ει αστον πιον
 τον πα ειν α γα βην εον^δ Ιαγτα γαρ δυνα ειν
 ως δυ γα τον εγ^δ ει^δ τον Χρι στον υυ
 n εα εα θε ο μα και ρι ετε^δ

δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω γαστων
 αι ω ω νων Α μη^δ
 δ Χα λε παισαρρω ετι^δ αις και νο 6ε ποι οις

παθεισιν ε γεταζο μενω παρθενε
 ευ μοι βοηθησον των α ματων γαρ
 α νεκτι πηγε τι κωσιω διησαιρον
 πανα μω με τον αδα πανη τον.

χρόνος ὀλίγος ἀργός.

Δια α α α σωσον α πονιν δυν των
 τους δουλους σου θεο το ο νεο τι πα
 αγτες μεταθεον εις σε ε ιαταρευγομεν
 ως αρρητου τειχος και προοστα ει αν.

δε πι ι λ βλεψον εν ευ μεγει
 α πανυ μνητε θεο το ο νε ε πι
 την ε μην χαρε πην του θω ω ματος και
 πωσιγ δ και ι α δαι της ψυχης ης
 μου το α α αλιρο ο ο οσ.

Αἴτησις ...

κύριε Εχε νον κύρι
 κακα—κακά—κακα—κακά—
 εχε νον κύριε Εχε νον Δίς.

κύριε Εχε νον κύριε Εχε
 κακα—κακά—κακα—κακά—
 εχε νον κύριε Εχε νον.

Κάθισμα. Ήχος Δ'

πρεβετι α θέρμην και τειχος α προσμά
 α χη τον ε λεους πη γη του ασμου α
 τα γυ γι ον ευτε νως βο ω μεν γοι
 θεο το κε δε εποι γα προ ο φιλαγον
 και εν αιν δη νων λυτρωσαι η μας η μο
 γη τα χεως προστα τευ ου γα

Ωδή Δ' Όριστ. χορός:

γραγραγα—κακα—κακα—κακα—
 δι γε ρα γι α θεο το κε γω γον η μας δι
 γραγρα—κακα—κακα—
 δι των πα ύω αν μου τον ταραχογη δι η

τον μν βερ νη την τε ων σα Κυριον
 και τον αγισδωνα υα τευνα σον των ε μων
 πταισματων θε ο νυμφευ τε.

·Υπεραγία Θεοτόκε...

§ Ευπλαγχνι της την α βυσσογ ε πι υα
 λου με ε νω της ενια πα ρα ειου μοι η τον
 ευπλαγχνου μην σα σα και Σω τη ρα πατηων
 των υ μνουνι των εε.

§ Δοξα πατρι και γι ω και λι ω πνευ
 ματι § Ο πολα αυ ου τες πανα
 γνε των εων δωρη μα των ευ χα φι ετη
 φι ον α να μεταψωμετε φυ μνιον οι
 γι νω ευον τες εε θε ο μη το ρα.

Kai νῦν.

Γ δ Kai νυν και α ει και ειστους αι ω νας
 των αι ω ωνων Αμην δ
 Γ δ Οι εγ πι ι δακαι επριγ μακαιτης εω
 τη ρι ι ας τει χος α υραδαγ τογ υε μην
 με νη βε πανυ μνητε δυ6 χε ρει ας πα6ησευ
 ρυ τρου με θα δ

* Ο ἀριστ. χορός τήν κατάληξιν.

Ωδή Ε'. Ο δεξιός χορός
 Υπεραγία Θεοτόκε...

Γ δ Εμ πλη6ον οι νη ευ φρο ευ νης την υαφδι αγ
 μου ου την δην α υη φατον δι δου 6α χα φαν της
 ευ φρο ευ νης η ρεν γη 6α 6α τον αι τι ον δ

Υπεραγία Θεοτόκε...

Γ δ Λυ τρω6αι τη μας ευ υινδυ των Θεο το ο υε
 α γη η η αι ω νι α τε μου 6α ρυ τρω6ει

— — — — — — — — — — — — —
 και την ει φονην την παν τα χου ου υ περε
 καρ
 χου σαγ^δ

— — — — — — — — — — — — —
 δο ξα Πατρι και γι ω και αρι ω πιευ
 καρ — — — — — — —
 μα τι. δ λυ εον την αχλυν των παν
 — — — — — — — — — — — —
 εματων μου θε ο νυμφε ε τωρω τι εκω της ενσταμ
 — — — — — — — — — — — —
 προτητος η ρως τε υου σα τοδει ον και
 — — — — — — — — — — — —
 προ αι ω νι ον δ

— — — — — — — — — — — —
 δ και νυν και ει και εις τους αι ω γας
 — — — — — — — — — — — —
 των αι ω ω γων Αμην δ
 — — — — — — — — — — — —
 δ ι α και α γην των παθων μου την αειενεια
 — — — — — — — — — — — —
 αν ε πι ευσ πης εου α ξι ω σα σα

και ο δεξιός χορός; Τήν κατάληξιν...

— — — — — — — — — — — —
 και την υ γει αγ τη πρεσβεια εου παραπουμοι δ

Ωδή ΣΤ'. ΑΡΓΑ

Θα γα α α του υαιτης φίσορας
 ος ε σωμεν⁹ ε αυ τού εν δε δω νωωωτωβία
 γα τω διτην τη φίσορα και θανατωμουρφη υ ειν
 υα τα εχε θει εαν Παρθένε δυ σωπησον^δ τον
 κυριον εους υαι γι ον δης εκβίρων υαιουρ
 ρι ας με ρυ εα σειδ.

Υπεραγία Θεοτόκε...

Προ ετα α ατιν εε της χω νη ε πιεια
 μαι υαι φρουραν αθραγε ετα α την Παρθένε
 δηων πειραθμων δι α χυ ου εαν ο ο χλον
 υαι ε πη ρειας δαιμονων ε ζων ηουει^{*} υαι
 δε ο μαι δι α παντοδε εη φίσορατων παθμων
 μου ρυ σειη ναι με δ

*

υαι ε πη ρειας δαιμονων ε ζων ηουει

δοξα πατριναι γιωναι αι τι ω
 πνευματι δ δως τελ ει ει χος
 και τα φυρησις μετημεθα και φυρησιν γε
 παντεις ην νεω τηρη αν δαι πλατυ
 σηνενταισθιψε ει κοστηρη και τωφω
 τηρου α ει α γαλησι μεθα δω δεσποι
 ναι και γυνη μας των παθημαται ινθη
 γων δι α εωσιν δ

δ και γυναι α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω ω γων α μην δ
 δ εν και ι ι γη γυν α ειε γων και τα
 και μαι και ουν εγτην ι α α ειστη εαρ
 μη μου δ αγγη θεον και γω τηρατου ιο
 ο σημου και τον κυ τηρατων γογωνην η σα

σέργα τί τις αντικείμενος είναι
 σα δ' σου δε ο και της α γα όντος δ' ειναι
 κύριο ράσ νο εη κα των α να ετη γον δ'

δι α α α α γω γον α πο υιν δυ
 γων τους δου γους γου θεο το ο νε ο
 τι πα αν τες με τα θεο γεις γε ε να
 τα γει γο μεν δ' ως αρρηπιτον τειχος ναι προ
 ο ετα σι αν δ'

δ' Α χραντε η δι α γο γου τον λογον α
 νερ μη νε ειν τως δ' επ ε γκα α των των η
 μερων τε ιου ου σα δυ γω πηγον δ' ως ε
 χου γα μη τρι υη ην παρρη σι ε α α α
 α α α α αν δ'

Αϊτησις και τό Κοντάκιον. Ἡχος Δ'.

προστασί α των χριστι α νων α ιατρών
 αιχνύτε με ει τελ α προς τον Ποιητήν
 α με τα α θέτε μη παρι δης α μαρ
 τω γωνδεν εε ων φωνας αλ λα προ
 φθάσον ως α λα θη ειστην βοη η θελαν
 η μωντων πι στως ψραυγαζο ον των γοι.

τα α χυ νον εις πρεερει αν και επεευγον
 εις ι ιε ει ι αν η προστατευουσα
 α ει θεο το ιε των τι μωντων εε.

* μη παρι δης α μαρτω γωνδεν εε ων
 φωνας αλ λα προφθάσον ως α λα θη

καί τό Προκείμενον

μνημην αι μαι του ο νο μα το ο οσε
 εν πα ση γε γε ε αι μαι γε γε α α. Δίς.

Tó trítov:

Δού — — εεεεεεεε
 Tou O νο μα τος σου εν πα
 εη γε νε α υαι γε νε α κυνείν σο
 μαι αι αι αι.

Εὐαγγέλιον... Δόξα σοι Κύριε.

Δοξα πατρι υαι γι ω υαι αρι ω
 πνευματι πα τερ λο γε πνε ε ευ μα τριας
 ε εν μο να δι ε δια λειψον τα πνι
 υη των ε μων εργα λη μα α α α των.

Και νυν υαι α ει υαι εις τους αι ω να στων
 αι ω νων Α μην Ταις της θε ο το ο ο
 ιου πρεβελαις ε ε ηε η μον ε δια λει
 ψον τα πνιθη των ε μων εργα λη μα α α
 α των.

Ἐ λε π μον . . . ε ἔα γει ψον το
α νο ο μη μα μον.

Μη μα τα πι γτευ επι με αν όρω πι νη
προστα δι α Πανα γι α Δε σποι γα
αγα δε ἔα δε ε πιν του ι ψετου εου
θι ψις γα αρ ε χει με φε ε ρειν ου δυ
να μαι των δαι μο ο γων τα το ἔευ μα τα σιε
πην ου υε υτη μαι ου δε που προσένη υ υ
ρω ο α θι ω σ παγ το όεν πο λε μου με
νος υαι πα ρα μυ θι αν ουν ε ε χω πηνη
δεις Δε σποι γα του μο σκου ει πι τυαι προστα
δι α των πι στων μη μου κα ρι δησ την
δε πιν το ευ μ φε ρον ποι οι η η σο ον

Ου δεις προστρεχων ε πι σοι υα τη σκυ με

νος α πο ου ευ πο ρευ ε ται α γνη Παριδε
 νε Θε ε ο το με αλλαι τελ ει ει ται
 την χα ρην υαι λαμβα γετο δω ρη μαπρο
 το ευμφε ροντης αι τη η γε ε ω ως.

¶ Με τα βο γη των θηλι βο με ε ε γων α
 παλγα γη των α ειε νουγιων υ παρχους γαι Θε ο
 το ο με Παριδε νε σω χε πο γιναδιγαον
 των πο λε μου με γων η ει ρη γη των χει
 μα γο με γων η η γα γη γη η μο γη
 προς τα ει α των πι γεω ω ω ων

Αἴτησις. Ὡδός Ζ'

γ πε ρα γι α Θε ο το με σω γογ
 η μας δ
 Την η μωγ γω τη ρι αν ως η γε γη

— — — — —
 6as Σω τερ οι υο νο μη εα ειαι δ εγ μη τρα
 — — — — —
 της Παρθε νου υα τω ω υη 6as τω υο 6μω
 — — — — —
 νη προστα την α νε δειξα δ ο των Πα τε
 — — — — —
 ε ρων η μων Θε ος εν χο ο γη τος ει.

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

— — — — —
 δ θε γη τηγιτου ε λε ους ογ ε γεν νη 6as
 — — — — —
 Μη τερ α γη δυ εω πη εογ δη εύη γαι των
 — — — — —
 πιαιεματων ψυ χη πη τε μο χη εματων δ τους
 — — — — —
 εγ πι ετει ιραυ γα ζογτας δ ο των Πα τε
 — — — — —
 ε ρων η μων Θε ος εν χο ο γη τος ει.

— — — — —
 δ Δο ξα Πατρι υαι γι ω υαι α γι ω Πλευ
 — — —
 μα τι δ δ θη εαυρον εω τη ρι ας
 — — — — —
 υαι πη γη α φύαφει ας την βε υη η εα εαυ
 — — — — —
 υαι πυρ γογ α εραφει ας υαι ιψη ρα με

—
τα νοιας δ τοις υφαυγαζουνειν ε δειξας ο
—
των πλατει ε φωνη μων θε ος ευλογη
—
tos ει

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
δ Και γυναικει ει και ειστουσαι ω νοιας
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
των αι ω ω γων Αμην δ

— — — — — — — — — — — — — — — — — —
δ Σω ματων α σειρε γειας και ψυ χων αρ ρω
— — — — — — — — — — — — — — — — — —
ετιας θε ο γεγ γη τρια δ των πο ιω προ
— — — — — — — — — — — — — — — — — —
ει ου των τη βειε ε πη γου τη θει α θε ρα
— — — — — — — — — — — — — — — — — —
πει ειγ α δι ω γον δ η τον Σω τη η
— — — — — — — — — — — — — — — — — —
ρα χρι ετον δ ο δεξιός χορός: δ η
— — — — — — — — — — — — — — — — — —
μην α πο ο τε νου ει.

'Ωδή Η'

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
δ γ πε ρα γι α θε ο το υε γω γον μας.

Τους βοήν θει αστης παρασου δε
με ε ενος μη παρι ιδης Παρθενε
νε υμνουντας υαι υ περι ψου ουντας
κορη ει εις αιωνας.

Υπεραγία Θεοτόκε...

Των α ματων το δαψι λεσ ε πιχε
ε εις τοις πιστως υ μνουει εε Παρθενε
υαι υ περι ψου ουει τον αρραβον σου
το υον

Δοξα Πατρι υαι γιων υαι οριω
πνευ ματι τας α ειενειτει ασ
μουτης ψυχης α τρε ευ εις υαι εαριο
ος τας ο δυ υ νας Παρθενε ι να εε
δοξα ρωτην Κεχαρι τω με νην.

Γ Και νυν υαία ει υαί ειστούσαι ω
 ναστων αι ω ω νων Α μην δ
 δ Των πει ρα εμω ων ευ τας προεβο γας
 ευ δι ω ω υεισαι παχιω ων τας ε φο
 ο δους Παρθενε δ ο υεν εε υ μνοσουμεν
 εις παν ταστους αι ω νας δ

'Ωδή Θ'

δ Υ πε ρα γι α θε ο το υε ρω δον
 η μας δ δ ρο νη μου των δα
 υρων ων δ μη α πο ποι νη σης η του
 παν τος ευ προ ρω που παν δα υρον α
 φη ρη υο τα Παρθε νε Χρι βτον υη
 δα δα δ

'Υπεραγία Θεοτόκε...

δ χαρασμου την υαρτη αν δ πλη ρω δον Παρ

ενεργειας δε εξαμενη το
 πληρωμα της α μαρτι ας την επιτην
 εξαγαγησα ε.

δοξα πατριωαι γιωαι α τι ω πνευ
 ματι
 φω τοσου ταισα μητι ει γαμ πρυνον παρ
 ιε ε νε το ρο γε ρον της α γνοι ας δι
 ω ουγα τους ευ γε βωσθε ο το
 πνον γε ουταρρε γον τας.

και νυν οι οι οι εισ τους αι ω
 νας των αι ω ω νων δι μην
 και οω γε ως εγ το πω τω της α ειε
 νει ει ας τα πει νω μεν τα παρθενε ιε

ρα πευσον^δ εξ αρ ρω στι ας εις ρωσι
με τα σιευ α ζου γα^δ

Καί εὐθύς ψάλλονται τά Μεγαλυνάρια.

Ἄ ει ογ ε στιν ως α γη όως μα υα
ρι ζειν γε την θε ο το ο ο υον την α
ει μα υα ρι στοιναι πανα μω μη τον υαι
μη τε ρα του θεου η μωγ^δ την τι μι
ω τε ε ραν των χε φου βιμ^δ υαι εν δοξο
τε ε ραν α ευγιρι ι τως των Σεραφειμ^δ
την α δι α φύο ο ρως θε ου λογον τε
υουσιεαν την ον τως θε ο το υον Σεμε
ρα γυ νο μεν.^δ

Την υ ψη ρω τε ε ραν τωνου ρα γων

— — — — —
 υστιν αιδη ρω τε ε φαιναμπη δο ο νωρη
 — — — — —
 ηι α ιων ^δ την γη τρωσα με ε γην η μας
 — — — — —
 ει της ια τα φας την Δε εποιηαν του ιοεμου
 — — — — —
 υ μνοιστι μη σω μεγ ^δ

— — — — —
^δ Α πο των πολιω ων μου α μαρτι ων α
 — — — — —
 ειε νει το σω ω μα α ειε νει ει μου ιαιη γη
 — — — — —
 χη ^δ προς εε ια τα φε ευρω την Κεχαριτω
 — — — — —
 με ε γην ει πις α πηλ πι εμεγων ευ μοιρο
 — — — — —
 η ιη σον ^δ

— — — — —
^δ Δε εποιηα ιαι Μη η τηρτου λυτρωτος ^δ δεξαι
 — — — — —
 παραιληνεισα να ^δ ι ι ων εωνι με των ^δ Ι
 — — — — —
 να με ει τε ευ εης προστον ευ σουτεχθεν τα
 — — — — —
 ω Δε εποιηατου ιοεμου γενου με ει τρι α. ^δ

Ψαλτο μεν προθυ ν μως εοιτην ω δην
 νην τη Τανυ μνηητω θε ο το ο ιω χαρ
 μο γι ιως δ με τα του Προ δρο ο μου ιαι
 παντωντων α γι ι ιων δην εω πει θε ο
 το ιε του οι ιτι ρη η εαι η μαις δ

Αχ γα γα τα χει ει γη των α γε βων
 των μη προσαν νου ουντων την ει ιο ο γα
 εου την γε πτην δ την ι ετο ρη θει ει εαν
 ν πο του Α πο ετο ο λου λου ια ι ερω
 τα του την ο δη γη τρι αν δ

Πα 6αι των αγ γε ε χων αι ετρατι αι
 προ δρο με Κυ ρι ι ου Α πο ετου
 ιων δω δε ιως δ οι Α γι οι πα ατες

με τα της Θεο το ο νου ποιη σα
 τε πρεσβει ει αν εις το εω θη ναι
 n μα α α α α α α ας

Είτα τό Τρισάγιον. Ἀπολυτίκια.

Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλομεν

“Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν

‘Ηχος Β’ Δι

πα α αν τω ων προετα τευεις α γα θη
 των υα τα φευ γον των εν πι στει τη υραται
 α α δου χει ρι αγαν γαρ ουκ ε χο
 μεν α μαρτω λοι οι προς Θεον εν υιν
 θη νοις υαι θηι ψε ειν α ει με σι τελειαν
 οι υα τα υαμ πτομενοι υ πο πταιεμα α
 των πολιων Μη τε ε ερ του Θε ου του γ φι
 ετους ο θεν δοι προεπι πτομευ ρυ cai παεις
 πε ρι ετα εε ως τους δουγουρου ου ου

΄Ακολουθία τοῦ Μεγάλου Παρακλητικοῦ Κανόνος

Θεός Κύριος – Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς – Οὕ σιωπήσομεν.

ώς εἰς τὸν Μικρὸν Παρακλητικὸν Κανόνα.

Μετά τὸν Ν΄ ψαλμὸν ὁ Κανόν.

΄Ωδὴ Α΄. Ήχος ♪ Δ΄ Νη ♫ Γα.

Γ* τῶν ς πη ρῶν ε πα ρω γαι χει μα ςου ει
την τα πει νη τη μου φυ χηι ιοι ευ μη ρο
ρῶν νε φη την ε μην υα λυ πτου ει υα φ δι
αν θε ο νυ μφευ τε αλλη φως τε το υνι υ
υι α το θει ογ υαι προ αι ω νι ον ♪ λα μ
ψον μοι το φως το α προ ει τογ. δ

*

γ πε ρα γι α θε ο το υε ρων η μας

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

Ἐξ α με τρη των α να γυων υαι θια ψε
 αν υαι εξ εχθρω ων δυ εμεγωνδ υαι ευμ
 φο ρων βι ου λυ τρωνεις Πα να χραντε τη
 ιφαταια δυ να μει εου α νυ μηω με γατυ
 ιν γω την α με τρο ον εου ευμ πα θει αν
 υαι την εις ε με ε εου παραυη ειν.

Δο ξα πα τρι υαι γι ω υαι Δ ρι ω πνευμα
 τι. δ Νυν πε ποι θωσε πι την
 επιν υα τε γε γον αν τι ι γη ψιν ιφαταιαν δ
 υαι προστην επιν επε πην ο γο ψυχως ε δραμων
 υαι γο γυ υχινω Δε εποιηα υαι θρη γω υαι στε
 να α χω μη με πα ρι ι δης τον α θια ον
 δ των Χριετι α γω ων υα τα φυ ρι ον. δ

καὶ νῦν καὶ εἰ καὶ εἰστούσαι ων τοις
 των αἱ ων ων Ἀμυνδ
 οὐ εἰ ω πηγῶτου βοῶν τραγῳ τα
 τα με γαζει ει ατασαδ ει μη γαρ
 κορη πάντοτε προι στασον υ περ
 ε μου πρεβενουσα τω γι ωναι θεων
 γου τις ευ το γουσουτου με υγιεδωνος και
 δει γων αινδσ υ γων ερυ ετο δ

'Ωδὴ Γ'

γι περαρι α Θεο το μεγαλονη
 μαςδ διπορει ευ πα αν
 των ο δυνη ρω ωδηραχωνιδ προφεια
 σον ιερη μη προεταει α και επιρον ιει
 αν δ δοκμοιτωδονγωδε τω τα πεινωναι απηι
 ω δτω την σην αν τιγηψηε πιζητθητημερημη

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

Ἐ όντως γυνη επειδή μοι οι Δεσποινά τας

οντώς γυνη επειδή μοι οι Δεσποινά τας
 ευεργέτες επειδή ας εου κόρη ωαι τα επέν
 εους στην δοξάζω εε ωαι α νυ μνωναι
 εργατρώς την πολλην ωαι α μετρούν
 δε μονιμούς

Δοξά πατρί ωαι γειω ωαι αρτω
 πνευ ματι

Καταί γει μαστειτων βυθφορώ
 αν Δεσποινάς ωαι των χυ πωντρίου μι
 αι ωαι τα ποντι ζουειν αχ απροφίδια
 αχ αχ ωαι ρα μοι δος βοη θει ας
 η θερ μη αν τί γη ψιν ωαι προεταει
 α μου.

Γρούς καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
 δ Καὶ νῦν υἱοί αἱ εἰς τοὺς αἱ ω ναὶ^ς
 τῶν αἱ ω ω νῷοι ἀ μην.^ς

Γρούς καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
 δ Οἱ λη θῆ Θε ὁ τὸ οὐον ο μο λο
 γω ω Δε σποινα^ς εε την του θανατου
 το υφατος ε φαρα νι εα σαρ^ς ως ταρ
 φυ ει χω ος ευ των δε εμωντωντουλδον
 προς χω νη α νη γα γες εις γην με ρεν
 σαν τα.^ς

Διάσωσον – Ἐπίβλεψον κ.λ.π. εἰς τόν
 Μικρόν Παρακλητικόν Κανόνα

‘Ωδή Δ’
 ‘Ο ἀριστ. χορός.

Γρούς καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
 δ γι πε ρα γι α Θε ὁ τὸ με σωσον
 τη μασ^ς
 δ Και πουλοι πον αχανη εν ρη ω αν τι λη

ψιν που προσέρχεται που ουδέποτε είπε
 μαί τι να υπερβαίνει τόπων ή μενον
 ει του βητού ου και λαζαλίσθι μοι αλονον
 μενον δις εφε μονην ελπιζω και μαρρω
 και μανχω μαί και προστρέχω τη σμεπη
 γου γω γου με.

Υπεραγία Θεοτόκε...

Τον πότα μον τον γαν με ρον του εγε
 ους γου διογ πλουει λαίς δωρε αισδροει
 εαν τα την πανα για λαν μεταπειγην
 παναργεψυχη την μου των συμφορώναι
 των ψηλαί μεων δια μη γωργλογιει εαν
 με γαλανω απροτ τω και προστρέχω
 τη σμεπη γη γου γω γου με.

Δόξα.

τ εεεεεεεε — ḥ εεεεε
 δ Δοξα Πατρι και γι ω και αρι ω
 πνευ ματι δ
 τ εεεεεεεε — εεεεεεεε
 δ Σε την αγνην σε την Παρθένον και α
 επι γον μο γην φερω τελ ειχοσα προβη
 χη τον καταφυ γην εμετην αραταλαν
 τ εεεεεεεε — εεεεεεεε
 δ πλον εω τη ρι ας μη με παρι
 δης τον α εω τον δ εξ πις α πηγαπιεμε
 νων α εδε γωνευμαχι α δ ιχιβο με
 νων καρα και αγ τη γη ψις δ

τ εεεεεεεε — εεεεεεεε
 δ Και γην και α ει και εισ τους αι ω
 νασ των αι ω ω γων Α μην
 τ εεεεεεεε — εεεεεεεε
 δ Πλωσε δει πειν γου και α δη αι δυ γη
 εο και τους α με ε τρουσοικτηρ μους ω
 δε εποι να τους την ε μην παν το τεψυ χην δ

δει νως πυρου με εγνω ως υ δωρπερι
 δρο ει εαγτας δ αγι ω της ενσ προνοιας
 ααι της ευ ερ γε ει ας δ

‘Ο ἀριστ. χορός τήν κατάληξιν:

ης α φύοντας αυ τος παρα πηγανεαδ

‘Ωδή Ε’

γ πε ρα γι α Θε ο το με σω εον
 μας δ
 γ ξα ρι ετως βο ω γοι χαι ρε Μη
 τρο παρθε νε χαι ρε Θε ο νυκτε δ χαι
 ρε θει α σε πη χαι ρε ο πλον υαι τειχος
 α πορ θη τον δ χαι ρε προστα ει λι
 των εις σε προστρε χον των ευ πι στε ως.

‘Υπεραγία Θεοτόκε...

¶ Οι καὶ σούντες με κατην βελεψόντα καὶ
 ἔργη καὶ γάμουν πυτρεπτασάντας καὶ ε
 πι την του σι το παγάδιλον σω μα επαρά^ς
 φαιμον δικαίωντας βι βα α αβαι προσ
 γνή λ γνην ε πι τη του σινδικαλη εντου^ς
 των προφήτας α δι σω σον με

¶ Δοξα Πατρί καὶ γι ω καὶ α γι ω πνέου
 ματι.

¶ Α πο πασιν α ναρην δικι ψε ως καὶ νο
 σου καὶ βλαβην με λυ τρωσαις καὶ τη ση δυ^ς
 να μει εν τη σιε πη σου δη λα διον α τρω^ς
 τον ει παντος κιν δυ υ υ νου καὶ εξ
 εχθρω αν των πολε μουντων καὶ κι σου^ς
 των με κορη παγι μην τε.

καὶ νῦν οὐαὶ αἱ εἰ οὐαὶ εἰς τοὺς αἱ ω ναὶ
 τῶν αἱ ω ω νων Ἀ μην δ
 Τί εοι δωρὸν πρόσαξε ἔω της εὐχαριστίας
 της αἱ αὐτῷ ὡν περ απη λαυραῖς δ των εων δω
 ρη ματων οὐαι της εῆς α με τρητου χρηστο
 της δ τοι γαρ ουν δο ἔα α α ζω υ
 μνο ζω γω ω οαι με γα λυ νω δ

ὁ δεξιός χορός τήν κατάληξιν.

Σου την αρά τον προσμεευμπαθειαν.
 Ἄριστ. χορός. Ωδή Στ.

γε περαρι α θε ο το οε εω δογ
 η μασ δ
 ὄλιγον ἀργῶς.

δ τα νε ε εφη των λυ
 πη ρων ε οα λυ ψατ την α θλι αν μου
 ψη λη πη οαι μαρδι αν δ οαι ειοτασμον

εμ ποι ου σι κοικο ο ρη αχη ν γεν νη
 εα εα φως το α προ σι τον δ α πε γα
 σον ταυτα κα υρανδ τη εμ πνευσειτης θει
 ας πρεγβελ ας σου

· Υπεραγία Θεοτόκε...

ε ποιρα α οι ιανηιν εν ταισ θλιψειν
 θι οι θα θι υαι των νοσων ι α τροογε
 γι νω ειωθι υαι παντε γη συντριψ μοντου
 θια να α του υαι πο τα χου της ζω ησ ανε
 ξαν την τον δ υαι παντων των ευηφοραις
 ε τα χι νην υαι ο ξει αν αν τι γη ψιν

ε ποιρα α οι ιανηιν εν ταισ θλιψειν
 ω πνευ ματι δ
 ε ου υρυ υ πτω σου τον βυθον του ε

τε είς ους ωαι την βρύσιντων α πει ειρωνίδας
 κατωγ^δ ωαι την πη γηντην α εν ναον ο ον
 τως της πρόσ ε με σε μπαθέιας εου Δε δποι να
 δ αλλα πασιν ο μο λο γω ωαι βο ω ωαι
 υπ ρυτ τω ωαι φεργο μαι.

§ Και νυν ωαι Α ει ωαι εισ τους αι ω γαστων
 αι ω ωνων λιμηνδ
 § Ε υν υ υ υλωσαν αι του βι ου με λαα
 λαι ως περ με λισαι υπ ρι : ον Παρθένε δ
 ωαι την ε μην ωα τα εχου βαι ωαρδι : αν ωα
 τα τι τρωσουσι βε λη των θησι ψε ων αιλ
 ευ ροι μι βε βο η θογ^δ ωαι δι ωατην
 ωαι ρυ ει την Πανα κω με. δ

·Ωδὴ Ζ·
·Χος π̄ Δ· Νη

ν σασασα — σασασασα —
 δ γ περαγι α Θε ο το υε εω ω
 σασασα
 σον η μασδ.
 ν σασασα — σασασα —
 δ φῶς η τε νουσα Θε ο το υε ειο τι
 — σασα — σασασα —
 σιεν τα με νυ ατι α μαρτη ματων δ φω
 σασασα — σασασα —
 τα γωω γη σον ευ φω τοσ ευ εα δοχει
 σασασα — σασασα —
 ον δ το υα θα ροναι α α μωω μονδ
 σασασα — σασασα —
 ι να πονω εε δοξα χω δ

·Υπεραγία Θεοτόκε...

ν σασασα — σασασα —
 δ συε πη γε νουναι προστασι α ναι αν τι
 σασα — σασασα —
 γη ψισ ναι ναυκημα παρθενε δ γυμνω
 σασασα — σασασα —
 δε εν τι μοι νυν α πασης βο η θει ασ
 σασασα — σασασα —
 δ α βο η θη τωρδυ υ ναι α μισναι
 σασασα — σασασα —
 ελ πισ α πην πι εμε νων δ

γ — εεεεεε .. εεεεεε
 δ Δο ο ξα πατρι ται γι α ω ται λ
 γι ω πηνευ μα τι
 γ — εεεεεε εεεεεε .. εεεεεε
 δ ο ο ρη ψη χη ται δι α νοι α ται
 εεεεεε .. εεεεεε εεεεεε εεεεεε
 ται δι α γε ται κει γε ει δο ξα λωδ α
 εεεεεε .. εεεεεε εεεεεε .. εεεεεε
 πο λα αυ εας των γων με γα γων χαρι εμα
 εεεεεε .. εεεεεε εεεεεε εεεεεε
 των δι αγιω της επι χρονειο ο τη η τος
 εεεεεε .. εεεεεε εεεεεε εεεεεε
 ται α πειρωνεου θαυ μα των.

γ εε — εεεεεε .. εεεεεε εεεεεε
 δ Και νυ υν ται φε ει ται εις τους αι
 εεεεεε .. εεεεεε εεεεεε εεεεεε
 ω γας των αι ω γων λ μην δ
 γ — εεεεεε εεεεεε .. εεεεεε εεεεεε
 δ Βλε ε ψον τ αε ω ομ μα τι γου δ ται
 εεεεεε .. εεεεεε εεεεεε εεεεεε εεεεεε
 ε πι γιε ψαι την ται πω γεν τη ε χω δ ται δει
 εεεεεε .. εεεεεε εεεεεε εεεεεε εεεεεε
 γω ων ευ μφο ρων ται βλαβην ται πιν δ γω γδ ται
 εεεεεε .. εεεεεε εεεεεε εεεεεε
 πειρα εμων με λυ τρωω ται

εεεεεε .. εεεεεε εεεεεε εεεεεε
 α με τροπωνε γε ει

Τήν κατά ληξιν ὁ δεξιός χορός:

Ωδή Η'

Υ πε φαρι α θε ο το νε σω ω
 δι α επια αγχοι ε ζε ους γου Παρθε
 νε μη παρι ι δης ε μην ποντους μενον με
 εκδω βι ω τι κων υν ματων αλ λα
 δι ι δου μοι χειρα βο ν θει ας σ υα
 τα πονου με ε νω υα ε ει του βιου.

Υπεραγία Θεοτόκε...

Υ πε ρι ετα α ετις υαι θηιψεις υαι ανα
 γιαι ευ φο εκαν με λ γην υαι ευκρο φαι
 του βι ου. υαι πει φα εμοι με παντο θεν
 ε υυ προστιν μοι σ υαι
 αν τι λα βου ου ου μου τη υρα ται α
 γου γιε πη. δ

δ Δο ο ξαπά τρι ι υαι γι ω υαι Α
 τι ω πίγευ ματι. δ
 δ Εγ ταις κα α λαις ε φευρον γε αι με
 να εγ ταις λη υ παις κα ραναι εν φροευ
 νη δ υαι εγ ταις νο εοισταχι νην βονδει
 αν υαι εγ τοις νιν δυ νοις ρυ υ ετη δ υαι
 προστα α ατιν εν τοιοις πειρατη ρι οις

δ Και νυ υν υαι ει ει υαι ειστουσαι
 ω ναστων αι ω νων α μην δ
 δ Χαι ρε θρο νε πυ ρι μορφε κυ ρι ου δ
 Χαι ρε θει ει α υαι μασανα δο χε σταμνε.
 δ χαι ρε χρυσον ψυχην ι α λαμπασα βεστε χαι ρε
 των παφθει νων δο ο ξα υαι μη τε ε ε ρων...
 δ ω ρα ι εμα υαι ωνεεος δ
 και ο άριστ. χορός:

'Ωδὴ Θ'

τοῦ σε αὐτὸν καὶ τοῦ σε αὐτὸν καὶ τοῦ σε αὐτὸν
 δύ υ περαγί α θεος τοῦ οὐκέτων της
 μαστιγίου

τοῦ σε αὐτὸν καὶ τοῦ σε αὐτὸν καὶ τοῦ σε αὐτὸν
 δύ προστιν γα τα φυσικά αλλοιναργυρού^{της}
 που προσθέτα μωλοι πονουαισιών σοματιπόλη
 φευχώ ποιαν δε εφε ευρω ματαφύ^{της}
 την δύ ποιαν θερμή μηναντι γη φύν ποιαν εν
 ταις θρησκευτικούς φεγγι βον θιον δύ εις Σε μονήν
 εν πτερούς εις σε μονήν υαυχωματι^{της}
 υαι ε πτερούς εις θιαροφων ματεφυσιον δύ

'Υπεραγία Θεοτόκε...

τοῦ σε αὐτὸν καὶ τοῦ σε αὐτὸν καὶ τοῦ σε αὐτὸν
 δύ ουν επτιν αριθμον ταῖσαι δυνατον δύ^{της}
 μεταγένεται ταῖσαι θεος τυμφευτεματον βυ^{της}
 θιον δύ τον απεξε φε ευνητον εξει πειγ^{της}
 των υ περγονην θιασματων βους των τε τε γε σμε

ε γωρδιν νε υως τοις πούω εε τι υω
 ει υαι πι στει προσυνουουειν ως α
 ιη θη θε ου ρο χει τριαν.

δ Δοξα πατρι υαι γι ω υαι οι τι ω
 πνευ ματι.

δ Εγ υ μνοις ευ χαρι ι στοις δοξο λορω
 υαι γε φαι ρω το α με τρογ υαι την πολην δυ
 να μιν δου πα α ειν ο μο ρω ρω υαι τας
 εφ ερ γε ει ας δους ας υ περ ε υε ε
 νω εας εις ε με ψη φυτω με γα λυ γω
 ψη χη τε υαι υαρδι α υαι λορι δημω
 υαι γλωσση παγτο τε.

δ Και νυ υαι α ει υαι ειστος αι ω ναστωναι ω

γων ἀ μπν.^δ δ Την δε π σιν ψου δε ε
 δαι την πενι χραν^δ υαι υχαυθμον μη παρι δησιαι
 δα υρυ α υαι βτε να γμον αγιλ αντι λα βου ου
 μου ως α γα υη^δ υαι τας αι τη σεις πλη ρω
 γον^δ δυ να βαι γαρ πα αν τας ως παγενεγκδ^δ
 Δε εποτου Θε ου Μη τηρ ει νευσεις ε τι
 μο ο νον και ο άριστ. χορός
 προστην ε μπν οι αιθραντα πεινωειν.

"Αξιον ἔστιν κ.λ.π. ώς εἰς τήν Ἀκολουθίαν
 τοῦ Μικροῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος.

Πρό τοῦ «Δι' εύχῶν»
 Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.
 Ἡχος Γ' η Γα.

"Α πο βιο λοι ευ πε ρα α α τω αν ευ
 να όροι φέντε εν εν ια δε "Γε εύη μα
 νι τωχω ρι ι ρ ω ω υη δευσα τε

μους ου το εω μα υαι ευ γι ε υαι αι
 θε ε ε ε μου παραγα βε μου ου το
 πνευ μα

"Ο γλυ υα εμοστων Ογ γε ε ε γω αητων
 θια βο με ε ε γων η η η χα ρα
 ιχρι ετι α γων η προ ετα α α τι εις Παρ
 θε νε Μη τη πρ Κυ ρι ου αν τι γα
 βους μου ου υαι ρυ υ υ γαι των αι ω γι
 ω ων βα ει γων."

"Και σε με σι τρι αν ε ε ε χω ω προς
 τον γι γα α αν υρω πο ο ον θε ον" υπ
 μου ε γερ εη τας πρα α αξει εις ε γω πι
 ον τω ων Ογ γε γων πα ρα υα γω εε

ε παρθε ε ε νε βο η θη σον μοιοι εν
τα χει.

"Χρυσο πλοω τατε πυ υ υρ γε ε
υαι δω δε υα τει ει χε πολις η ηι
ο εταζαυτε υρο ο ο νε ε υα θε δρα
του Βα α ει ιε ως α υα τα νο η
η τον θα α αυ υα πως γα λου χεις το
ον Δε σπο ο ο τηη η η η η η.

Δι' εύχῶν...

Εἶδησις: Ἡ Τυπική τάξις ἀπαιτεῖ ὅπως: εἰς τό τέλος τοῦ Μικροῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος ψάλλεται τό «πάντων προστατεύης» καί εἰς τό τέλος τοῦ Μεγάλου Παρακλητικοῦ Κανόνος τό «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων». Ἀπό ἑτῶν ὅμως ἐν Ἀθήναις καί ἄλλαχοῦ ἐπεκράτησεν μόνον τό «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» νά ψάλλεται τόσον εἰς τόν Μικρόν ὅσον καί εἰς τόν Μεγάλον Παρακλητικόν Κανόνα.

